

Úterý, 6. července 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 23**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 5 a (nový)**

Nařízení (ES) č. 479/2009

Čl. 16 – odst. 1

(5a) V článku 16 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, že skutečné údaje oznámené Komisi (Eurostatu) budou poskytovány v souladu se zásadami stanovenými v člancích 2 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽¹⁾. V tomto ohledu spočívá odpovědnost národních statistických úřadů v zabezpečení souladu oznamovaných údajů s článkem 1 tohoto nařízení a souvisejícími účetními pravidly ESA 95. Členské státy zajistí, aby měly národní statistické úřady přístup ke všem příslušným informacím nezbytným ke splnění tohoto úkolu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.“

Práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě *II**

P7_TA(2010)0256

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. července 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))

(2011/C 351 E/28)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na postoj Rady v prvním čtení (05218/3/2010 – C7-0077/2010),

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2008)0817),

— s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 71 odst. 1 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0469/2008),

— s ohledem na svůj postoj v prvním čtení ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty ze dne 23. dubna 2009, P6_TA(2009)0281.

Úterý, 6. července 2010

- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na čl. 294 odst. 7 a čl. 91 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 16. července 2009 ⁽¹⁾,
- po konzultaci s Výborem regionů,
- s ohledem na článek 66 jednacího řádu,
- s ohledem na doporučení pro druhé čtení dané Výborem pro dopravu a cestovní ruch (A7-0174/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v druhém čtení;
2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a národním parlamentům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 99.

P7_TC2-COD(2008)0237

Postoj Evropského parlamentu přijatý ve druhém čtení dne 6. července 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Opatření Unie v oblasti autobusové a autokarové dopravy by se měla zaměřit mimo jiné na to, aby byla vždy zajištěna vysoká úroveň ochrany cestujících, která je srovnatelná s jinými druhy dopravy. Mimoto je třeba plně přihlídnout k požadavkům ochrany spotřebitele obecně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 99.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 312), postoj Rady ze dne 11. března 2010 (Úř. věst. C 122 E, 11.5.2010, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2010.

Úterý, 6. července 2010

- (2) Jelikož je cestující autobusem nebo autokarem slabší stranou přepravní smlouvy, měla by být všem cestujícím zajištěna určitá minimální míra ochrany.
- (3) Opatření Unie za účelem zlepšení práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě by měla zohledňovat zvláštní povahu tohoto odvětví, v němž převažují malé a střední podniky.
- (4) Vzhledem ke zvláštní povaze zvláštní linkové dopravy a dopravy pro vlastní potřebu by tyto druhy dopravy neměly být do oblasti působnosti tohoto nařízení zařazeny. Zvláštní linková doprava by měla zahrnovat vyčleněné spoje pro přepravu osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí, přepravu pracovníků mezi bydlištěm a pracovištěm a přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi.
- (5) Vzhledem ke zvláštní povaze městské, příměstské a regionální linkové dopravy, **kteřá tvoří součást dopravy integrované v rámci městských a příměstských dopravních služeb**, by členské státy měly mít právo vyjmout tyto typy dopravy z použití části tohoto nařízení. Za účelem vymezení této městské, příměstské a regionální linkové dopravy by členské státy měly zohlednit kritéria, jako je **územně správní členění, zeměpisná situace**, vzdálenost, četnost spojů, počet zastávek podle jízdního řádu, použitý druh autobusu či autokaru, systémy prodeje přepravních dokladů, výkyvy v počtu cestujících v období dopravních špiček a mimo ně, označení autobusů a jízdní řády.
- (6) Cestující **by měli mít k dispozici pravidla týkající se odpovědnosti v případě nehod, v jejichž důsledku dojde k úmrtí nebo zranění, která jsou srovnatelná s pravidly platnými pro ostatní druhy dopravy.**
- (7) **Dopravci by měli odpovídat za ztrátu nebo poškození zavazadel cestujících za podmínek srovnatelných s podmínkami stanovenými pro ostatní druhy dopravy**
- (8) Kromě odškodnění podle platného vnitrostátního práva v případě úmrtí nebo zranění cestujících či ztrátě či poškození zavazadel v důsledku nehody, k níž došlo v souvislosti s autobusovým nebo autokarovým provozem, by měli mít cestující nárok na pomoc, pokud jde o okamžité praktické a **ekonomické** potřeby po nehodě. Tato pomoc by **měla případně** zahrnovat první pomoc, ubytování, stravu, oblečení, dopravu **a výdaje na pohřeb**. **V případě úmrtí či zranění osoby dopravce dále poskytuje zálohy na pokrytí bezprostředních ekonomických potřeb, které jsou přiměřené utrpěné škodě, za podmínky, že existují zjevné důkazy, že za příčiny nehody nese odpovědnost dopravce.**
- (9) Přeprava cestujících autobusy a autokary by měla sloužit všem občanům. Proto by měly mít osoby se zdravotním postižením a osoby s sníženou pohyblivostí v důsledku zdravotního postižení, věku nebo jiného faktoru možnost využívat autobusovou a autokarovou dopravu, která je srovnatelná s možnostmi ostatních občanů. Osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí mají stejná práva jako všichni ostatní občané, pokud jde o volný pohyb, svobodu volby a nediskriminační zacházení.
- (10) S ohledem na článek 9 Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením a s cílem poskytnout osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí možnost cestovat autobusy a autokary, která je srovnatelná s možnostmi ostatních občanů, je nutné stanovit pravidla týkající se nediskriminace a pomoci během cesty. Tyto osoby by proto měly být přijímány k přepravě a ta by jim neměla být upírána z důvodu jejich zdravotního postižení nebo snížené pohyblivosti, kromě případů odůvodněných bezpečností nebo konstrukcí vozidel či infrastrukturou. V rámci příslušných právních předpisů na ochranu pracovníků by osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí měly mít právo na pomoc na terminálech a ve vozidle. V zájmu sociálního začlenění by dotyčné osoby měly tuto pomoc obdržet bezplatně. Dopravci by měli stanovit podmínky přístupu, nejlépe s využitím evropského systému normalizace.

Úterý, 6. července 2010

- (11) Při rozhodování o uspořádání nových terminálů a v rámci významnějších modernizací by provozovatelé terminálů měli **bez výjimky a jako základní podmínku** zohlednit potřeby osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí **v souladu s požadavky „návrhu uzpůsobeného potřebám všech“**. Provozovatelé terminálů by v každém případě měli určit místa, na nichž mohou tyto osoby oznámit svůj příjezd a potřebu pomoci.
- (12) **Dopravci by taktéž měli tyto potřeby brát v úvahu při rozhodování o návrhu nových či modernizovaných vozidel.**
- (13) **Členské státy by měly zdokonalit stávající infrastrukturu tam, kde je toto zapotřebí, aby dopravci mohli osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí zajistit přístup a poskytnout náležitou pomoc.**
- (14) Personál by měl být vhodně vyškolen, aby mohl reagovat na potřeby osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí. S cílem usnadnit vzájemné uznávání vnitrostátních kvalifikací řidičů by mohlo být školení zaměřené na zvyšování povědomí o problematice zdravotního postižení poskytováno jako součást výchozí kvalifikace nebo pravidelného školení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu ⁽¹⁾. S cílem zajistit soudržnost mezi zavedením požadavků na školení a lhůt stanovených v uvedené směrnici je třeba povolit možnost výjimky během omezeného časového období.
- (15) Při **přípravě obsahu** školení zaměřeného na problematiku zdravotního postižení by měly být **■** konzultovány nebo zapojeny organizace zastupující osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí.
- (16) Práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě by měla zahrnovat právo na obdržení informací o daném spoji před cestou i v jejím průběhu. Všechny nezbytné informace poskytované cestujícím v autobusové a autokarové dopravě by měly být poskytovány rovněž v alternativních formátech přístupných osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí, **jako jsou velké písmo, jednoduchý jazyk, Braillovo písmo, elektronická komunikační zařízení, která jsou přístupná za použití kompenzační technologie, a zvukové pásky.**
- (17) Toto nařízení by nemělo omezit práva dopravců požadovat náhradu škody od jakékoli osoby, včetně třetích stran, v souladu s použitelnými vnitrostátními právními předpisy.
- (18) Potíže způsobené cestujícím z důvodu zrušení nebo **podstatného** zpoždění spoje by se měly rovněž zmínit. Za tímto účelem by cestujícím odjíždějícím z terminálů měla být poskytnuta přiměřená péče a měli by být **■** informováni **způsobem, který je přístupný všem**. Cestující by rovněž měli mít možnost svou cestu zrušit a nechat si nahradit jízdné, nebo za uspokojivých podmínek pokračovat v cestě či dosáhnout přesměrování. **Pokud dopravci neposkytnou cestujícím potřebnou pomoc, měli by cestující mít právo na finanční odškodnění.**
- (19) Za přispění zúčastněných stran, profesních sdružení a sdružení spotřebitelů, cestujících a osob se zdravotním postižením by měli dopravci prostřednictvím svých profesních sdružení spolupracovat za účelem přijetí opatření na **regionální, vnitrostátní nebo evropské úrovni**, s cílem zlepšit **poskytování informací cestujícím a péči o ně**, zejména v případě zrušení spoje a významných zpoždění.
- (20) Tímto nařízením nejsou dotčena práva cestujících stanovená směrnicí Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy ⁽²⁾. Toto nařízení by se nemělo použít, jsou-li souborné služby pro cestovní ruch zrušeny z důvodů jiných než zrušení autobusového nebo autokarového spoje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59.

Úterý, 6. července 2010

- (21) Cestující by měli být plně informováni o svých právech podle tohoto nařízení, aby mohli tato práva účinně uplatňovat.
- (22) Cestující by měli mít možnost uplatňovat svá práva prostřednictvím vhodných postupů podání stížností zavedených dopravci, nebo případně podáním stížnosti subjektu nebo subjektům určeným za tímto účelem příslušným členským státem.
- (23) Členské státy by měly zajistit soulad s tímto nařízením a určit příslušný subjekt či subjekty k provádění úkolů v rámci jeho kontroly a prosazování. Tím nejsou dotčena práva cestujících obrátit se na soud v souladu s vnitrostátním právem.
- (24) S přihlédnutím k postupům stanoveným členskými státy pro podávání stížností by stížnosti týkající se pomoci měly být podávány přednostně subjektu nebo subjektům, které jsou k prosazování tohoto nařízení určeny v členském státě, na jehož území se nachází místo nástupu nebo výstupu.
- (25) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení tohoto nařízení a zajistit, aby tyto sankce byly uplatňovány. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (26) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajistit rovnocennou úroveň ochrany cestujících a pomoc cestujícím v autobusové a autokarové dopravě ve všech členských státech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (27) Tímto nařízením by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.
- (28) Prosazování tohoto nařízení by mělo vycházet z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) ⁽²⁾. Uvedené nařízení by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (29) Členské státy by měly podporovat používání veřejné dopravy a zavést interoperabilní intermodální informační systémy, čímž umožní poskytnout informace o jízdním řádu a integrovaných cenách a prodeji za účelem zajištění optimálního využití a interoperability různých druhů dopravy. Tyto služby musí být přístupné osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí.**
- (30) Toto nařízení dodržuje základní práva a zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie, jak je uvedeno v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, a zohledňuje rovněž směrnici Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ ⁽³⁾, a směrnici Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

Úterý, 6. července 2010

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro autobusovou a autokarovou dopravu, pokud jde o:

- a) zákaz diskriminace cestujících, pokud jde o podmínky dopravy, kterou nabízejí dopravci cestujícím;
- b) práva cestujících v případě nehody, k níž došlo v souvislosti s autobusovým nebo autokarovým provozem a jejímž důsledkem je úmrtí nebo zranění cestujících či ztráta nebo poškození zavazadel;
- c) zákaz diskriminace osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí a povinnou pomoc těmto osobám;
- d) práva cestujících v případech zrušení nebo zpoždění;
- e) minimální informace, které mají být cestujícím poskytnuty;
- f) vyřizování stížností;
- g) obecná pravidla pro prosazování.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na cestující v linkové dopravě:
 - a) pokud se místo nástupu cestujícího nachází na území členského státu; nebo
 - b) pokud se místo nástupu cestujícího nachází mimo území členského státu a místo výstupu cestujícího se nachází na území členského státu.
2. Kromě toho se s výjimkou **článků 11 až 18 a kapitol IV až VI** toto nařízení vztahuje na cestující v příležitostné dopravě, při níž se počáteční místo nástupu nebo konečné místo výstupu cestujícího nachází na území členského státu.
3. Toto nařízení se nevztahuje na zvláštní linkovou dopravu a dopravu pro vlastní potřebu.
4. S výjimkou čl. 4 odst. 2, **článků 7, 9, 11, čl. 12 odst. 1, čl. 13 odst. 1, čl. 15 odst. 1, článku 18, čl. 19 odst. 1, čl. 19 odst. 2 a článků 21, 25, 27, 28 a 29** mohou členské státy z použití tohoto nařízení vyjmout městskou a příměstskou linkovou dopravu a rovněž **regionální linkovou dopravu, jestliže tvoří součást dopravy integrované v rámci městských a příměstských dopravních služeb**, včetně přeshraničních spojů této povahy.

Úterý, 6. července 2010

5. Členské státy oznámí Komisi výjimky u jednotlivých druhů dopravy udělené podle **odstavce 4 do ... (*)**. Domnívá-li se Komise, že výjimka není v souladu s tímto článkem, přijme odpovídající opatření. Do ... (***) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výjimkách udělených podle **odstavce 4**.

6. Žádné ustanovení tohoto nařízení **nelze vykládat tak, že by bylo v rozporu se stávajícími právními předpisy o technických požadavcích týkajících se autobusů či autokarů** nebo **infrastruktury na autobusových zastávkách a v terminálech**.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „linkovou dopravou“ přeprava cestujících autobusem nebo autokarem v určených intervalech a na určených trasách, přičemž cestující mohou nastupovat a vystupovat na předem určených zastávkách;
- b) „zvláštní linkovou dopravou“ bez ohledu na to, kdo ji organizuje, linková doprava autobusem nebo autokarem určitých skupin cestujících s vyloučením jiných osob;
- c) „dopravou pro vlastní potřebu“ doprava autobusem nebo autokarem, kterou provádí fyzická nebo právnická osoba k neobchodním a neziskovým účelům, pokud

— je dopravní činnost pouze vedlejší činností dotyčné fyzické nebo právnické osoby a

— použitá vozidla jsou ve vlastnictví uvedené fyzické nebo právnické osoby nebo jsou touto osobou pořízována na splátky nebo na dlouhodobou leasingovou smlouvu a jsou řízena zaměstnancem fyzické nebo právnické osoby nebo přímo fyzickou osobou nebo zaměstnanci zaměstnávanými dotyčným podnikem nebo tomuto podniku poskytnutými na základě smluvního závazku;

- d) „příležitostnou dopravou“ doprava, která není definována jako linková doprava a jejímž hlavním rysem je přeprava skupin cestujících vytvořených z podnětu zákazníka nebo samotného dopravce autobusem nebo autokarem;
- e) „přepravní smlouvou“ smlouva o přepravě mezi dopravcem a cestujícím za účelem poskytnutí jedné nebo několika služeb linkové nebo příležitostné dopravy;
- f) „přepravním dokladem“ platný dokument či jiný doklad o přepravní smlouvě;
- g) „doprovodcem“ fyzická nebo právnická osoba, jiná než poskytovatel souborných služeb cestovního ruchu, **zprostředkovatel služeb cestovního ruchu** či prodejce přepravních dokladů, nabízející široké veřejnosti linkovou nebo příležitostnou dopravu;
- h) „provádějícím dopravcem“ fyzická nebo právnická osoba jiná než dopravce, která reálně uskutečňuje celou přepravu nebo její část;
- i) „prodejcem přepravních dokladů“ každý zprostředkovatel uzavírající přepravní smlouvy jménem dopravce;

(*) Úř. věst. vložte prosím tři měsíce od data použitelnosti tohoto nařízení.

(**) Úř. věst. vložte prosím pět let od data použitelnosti tohoto nařízení.

Úterý, 6. července 2010

- j) „zprostředkovatelem služeb cestovního ruchu“ každý zprostředkovatel uzavírající přepravní smlouvy jménem cestujících;
- k) „poskytovatelem souborných služeb cestovního ruchu“ organizátor ■ ve smyslu čl. 2 odst. 2 ■ směrnice 90/314/EHS, odlišný od dopravce;
- l) „osobou se zdravotním postižením“ nebo „osobou se sníženou pohyblivostí“ osoba, jejíž pohyblivost je při použití dopravního prostředku snížena v důsledku jakéhokoli tělesného postižení (smyslového nebo pohybového, trvalého nebo dočasného), mentálního postižení či nezpůsobilosti, popřípadě jakékoli jiné příčiny zdravotního postižení nebo věku a jejíž stav vyžaduje, aby jejím potřebám byla věnována odpovídající pozornost a byli jí přizpůsobeny služby, které jsou poskytovány všem cestujícím;
- m) „podmínkami přístupu“ příslušné normy, pokyny a informace týkající se přístupnosti autobusů nebo určených terminálů včetně jejich zařízení pro osoby se zdravotním postižením nebo osoby se sníženou pohyblivostí;
- n) „rezervací“ zamlouání místa v autobusu či autokaru linkové dopravy na určitou dobu odjezdu;
- o) „terminálem“ terminál obsluhovaný personálem, kde má v rámci určité trasy a podle jízdního řádu zastavit spoj linkové dopravy za účelem nástupu nebo výstupu cestujících, vybavený zařízením, jako je přepážka pro odbavení, čekárna nebo výdejna přepravních dokladů;
- p) „autobusovou zastávkou“ jakákoli zastávka jiná než terminál, kde má v rámci určité trasy a podle jízdního řádu zastavit spoj linkové dopravy za účelem nástupu nebo výstupu cestujících;
- q) „provozovatelem terminálu“ organizační subjekt v členském státě, který odpovídá za provozování určeného terminálu;
- r) „zrušením“ neuskutečnění spoje linkové dopravy, který byl původně naplánován;
- s) „zpožděním“ rozdíl mezi dobou plánovaného odjezdu spoje linkové dopravy podle zveřejněného jízdního řádu a dobou skutečného odjezdu.

Článek 4

Přepravní doklady a nediskriminační smluvní podmínky

1. Dopravci vystaví cestujícím přepravní doklad, pokud jej k přepravě neopravňuje jiný dokument. Přepravní doklad může mít elektronickou podobu.
2. Aniž jsou dotčeny sociální tarify, jsou smluvní podmínky a tarify uplatňované dopravci nabízeny široké veřejnosti bez jakékoli přímé či nepřímé diskriminace na základě státní příslušnosti koncového zákazníka nebo místa usazení dopravců či prodejců přepravních dokladů v Unii.

Článek 5

Další prováděcí strany

1. Je-li plnění povinností podle tohoto nařízení svěřeno provádějícímu dopravci, prodejci přepravních dokladů nebo jakékoli jiné osobě, odpovídá dotyčný dopravce, zprostředkovatel služeb cestovního ruchu, poskytovatel souborných služeb cestovního ruchu či provozovatel terminálu, jenž tyto závazky svěřil, i nadále za jednání nebo opomenutí této provádějící strany.

Úterý, 6. července 2010

2. Strana, které dopravce, zprostředkovatel služeb cestovního ruchu, poskytovatel souborných služeb cestovního ruchu či provozovatel terminálu plnění povinnosti svěří, vedle toho rovněž podléhá ustanovením tohoto nařízení ve vztahu ke svěřené povinnosti.

Článek 6

Zákaz vyloučení odpovědnosti

1. Nelze se zříci práv či omezit povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, zejména odchýlnými nebo omezujícími ustanoveními přepravní smlouvy.
2. Dopravci mohou nabízet smluvní podmínky, které jsou pro cestující výhodnější než podmínky stanovené v tomto nařízení.

Kapitola II

Odškodnění a pomoc v případě nehod

Článek 7

Odpovědnost v případě úmrtí a zranění cestujících

1. *Podle této kapitoly odpovídají dopravci za ztrátu nebo škodu vyplývající z úmrtí nebo úrazu cestujících, které byly způsobeny nehodami, k nimž došlo během pobytu cestujícího ve vozidle nebo při nastupování nebo vystupování v souvislosti s poskytováním autobusových a autokarových dopravních služeb.*
2. *Mimosmluvní odpovědnost dopravců za náhradu škody nepodléhá žádnému finančnímu limitu, byť by byl stanoven právními předpisy, úmluvou nebo smlouvou.*
3. *V případě veškerých náhrad škody do výše 220 000 EUR na cestujícího dopravce nevyklučuje ani neomezuje svou odpovědnost tím, že prokáže, že vynaložil péči požadovanou podle odst. 4 písm. a), pokud celková částka výsledné požadované náhrady škody nepřekročí výši, do níž je požadováno povinné pojištění vnitrostátními právními předpisy členského státu, v němž má podnik provozující autobusovou nebo autokarovou dopravu své obvyklé sídlo, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění ⁽¹⁾. V takovém případě je odpovědnost za škodu omezena na tuto částku..*
4. *Dopravce nenese odpovědnost podle odstavce 1:*
 - a) *byla-li nehoda způsobena okolnostmi, které nemají původ v autobusovém a autokarovém provozu, nebo dopravce nemohl těmto okolnostem zabránit nebo odvrátit jejich následky přesto, že vynaložil péči odpovídající situaci;*
 - b) *byla-li nehoda zaviněna cestujícím nebo způsobena jeho nedbalostí.*

Žádné ustanovení v tomto nařízení:

- a) *neznamená, že dopravce je jedinou stranou, která je povinna poskytnout náhradu škody; ani*
- b) *neomezuje práva dopravce požadovat náhradu od jiné strany v souladu s použitelnými právními předpisy daného členského státu.*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 7.10.2009, s. 11.

Úterý, 6. července 2010

Článek 8

Náhrada škody

1. V případě úmrtí cestujícího náhrada škody s ohledem na odpovědnost stanovenou v článku 7 zahrnuje:
 - a) veškeré nezbytné náklady vzniklé v souvislosti s úmrtím cestujícího, zvláště výdaje za převoz těla usmrčené osoby a náklady na pohřeb;
 - b) náhradu škody podle odstavce 2, nenastala-li smrt okamžitě.
2. V případě zranění nebo jiného poškození tělesného nebo duševního zdraví cestujícího náhrada škody zahrnuje:
 - a) veškeré nutné náklady, zejména náklady na ošetření a léčebnou péči a na přepravu;
 - b) odškodnění za majetkovou újmu, kterou cestující utrpěl v důsledku úplné nebo částečné pracovní neschopnosti nebo tím, že se zvětšily jeho potřeby.
3. Jestliže úmrtím cestujícího přijde osoba, vůči níž tento cestující měl nebo by měl zákonem stanovenou vyživovací povinnost, o výživné, je náhrada škody za tuto ztrátu rovněž vyplácena této osobě.

Článek 9

Okamžité praktické a ekonomické potřeby cestujících

V případě nehody, k níž došlo v souvislosti s autobusovým nebo autokarovým provozem, dopravce poskytne cestujícím ■ pomoc s ohledem na jejich okamžité praktické potřeby po nehodě. **Tato pomoc zahrnuje případně první pomoc, ubytování, stravu, oblečení, dopravu a výdaje na pohřeb. V případě úmrtí či zranění osoby dopravce dále poskytuje zálohy na pokrytí bezprostředních ekonomických potřeb, které jsou přiměřené utrpěné škodě, za podmínky, že existují zjevné důkazy, že za příčiny nehody nese odpovědnost dopravce. Žádná uskutečněná platba či poskytnutá pomoc nezakládá uznání odpovědnosti.**

Článek 10

Odpovědnost za ztracená a poškozená zavazadla

1. Dopravci odpovídají za ztrátu nebo poškození zavazadel, která jim byla svěřena. Maximální částka náhrady škody činí 1 800 EUR na cestujícího.
2. V případě nehod vyplývajících z autobusového a autokarového provozu dopravci odpovídají za ztrátu nebo poškození osobních věcí, které měli cestující na sobě nebo při sobě jako příruční zavazadlo. Maximální částka náhrady škody činí 1 300 EUR na cestujícího.
3. Dopravce není odpovědný za ztráty nebo škody podle odstavců 1 a 2:
 - a) došlo-li ke ztrátě nebo poškození za okolností, které nemají původ v autobusovém a autokarovém provozu, nebo dopravce nemohl těmito okolnostem zabránit nebo odvrátit jejich následky přesto, že vynaložil péči odpovídající situaci;
 - b) došlo-li ke ztrátě či poškození vinou cestujícího nebo jeho nedbalostí.

Úterý, 6. července 2010

Kapitola III

Práva osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí

Článek 11

Právo na přepravu

1. Dopravci, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu a poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu neodmítnou přijetí rezervace, vydání či jiné poskytnutí přepravního dokladu nebo nástup osob z důvodů zdravotního postižení nebo snížené pohyblivosti.
2. Rezervace a přepravní doklady se poskytují osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí bez jakýchkoli dodatečných nákladů.

Článek 12

Výjimky a zvláštní podmínky

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 1, mohou dopravci, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu a poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu odmítnout přijetí rezervace, vydání či jiné poskytnutí přepravního dokladu nebo nástup osoby z důvodů zdravotního postižení nebo snížené pohyblivosti:
 - a) s cílem dodržet platné požadavky na bezpečnost stanovené mezinárodními právními předpisy, právními předpisy Unie nebo členských států, nebo s cílem dodržet požadavky na zdraví a bezpečnost stanovené příslušnými orgány;
 - b) pokud konstrukce vozidla nebo infrastruktura, včetně zastávek a terminálů, fyzicky neumožňuje nástup, výstup nebo přepravu osoby se zdravotním postižením nebo osoby se sníženou pohyblivostí bezpečným a z provozního hlediska uskutečnitelným způsobem.
2. Odmítnou-li dopravci, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu či poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu přijmout rezervaci nebo vydat či jinak poskytnout přepravní doklad z důvodů uvedených v odstavci 1, **informují** dotyčnou osobu o přijatelné alternativní dopravě provozované daným dopravcem.
3. Pokud má osoba se zdravotním postižením nebo osoba se sníženou pohyblivostí rezervaci nebo přepravní doklad a splnila požadavky podle čl. 16 odst. 1 písm. a), a přesto je jí odepřen nástup z důvodu jejího zdravotního postižení nebo snížené pohyblivosti, nabídne se této osobě a osobě tuto osobu doprovázející podle odstavce 4 tohoto článku možnost rozhodnout se mezi:
 - a) právem na náhradu jízdného a případnou bezplatnou zpáteční přepravu do původního místa odjezdu při nejbližší příležitosti, v souladu s přepravní smlouvou; a
 - b) vyjma případů, kdy to není možné, pokračováním v cestě nebo přesměrováním přiměřenou náhradní dopravou do místa určení v souladu s přepravní smlouvou.

Právo na náhradu peněz zaplacených za přepravní doklad není dotčeno neprovedením oznámení podle čl. 16 odst. 1 písm. a).

4. **Pokud dopravce, zprostředkovatel služeb cestovního ruchu nebo poskytovatel souborných služeb cestovního ruchu odmítne přijmout rezervaci či vydat nebo jinak poskytnout přepravní doklad nebo přijmout na palubu vozidla osobu se zdravotním postižením či sníženou pohyblivostí z důvodů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, nebo tvoří-li posádku dotčeného vozidla pouze jedna osoba, která toto vozidlo řídí a která nemůže poskytnout osobě se zdravotním postižením či osobě se sníženou pohyblivostí veškerou pomoc, jak ji stanoví příloha I části b), může osoba se zdravotním postižením nebo osoba se sníženou pohyblivostí požadovat, aby ji doprovázela jiná osoba, která je schopná dotyčné osobě se zdravotním postižením nebo osobě se sníženou pohyblivostí poskytnout potřebnou pomoc. Této doprovázející osobě je přeprava poskytnuta bezplatně a je jí pokud možno poskytnuto místo vedle osoby se zdravotním postižením nebo osoby se sníženou pohyblivostí.**

Úterý, 6. července 2010

5. Pokud dopravci, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu nebo poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu využijí odstavce 1, neprodleně informují osobu se zdravotním postižením nebo osobu se sníženou pohyblivostí o důvodech a na požádání dotčenou osobu informují do pěti pracovních dnů písemně.

Článek 13

Přístupnost a informace

1. Ve spolupráci s organizacemi zastupujícími osoby se zdravotním postižením nebo osoby se sníženou pohyblivostí dopravci a provozovatelé terminálů, případně prostřednictvím vlastních organizací, zavedou nebo zachovávají již zavedené nediskriminační podmínky přístupu platné pro přepravu osob se zdravotním postižením nebo osob se sníženou pohyblivostí.

2. Dopravci a provozovatelé terminálů zveřejní podmínky přístupu podle odstavce 1 **v přístupných formátech**, a to v jazycích, v nichž se obvykle zveřejňují informace pro všechny cestující. **Při poskytování těchto informací je zvláštní pozornost věnována potřebám osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí.**

3. **Dopravci na žádost neprodleně zpřístupní mezinárodní právní předpisy, právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy, které stanoví bezpečnostní požadavky, na nichž jsou založena nediskriminační pravidla pro přístup. Je nutné je poskytovat v přístupných formátech.**

4. Poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu zpřístupní podmínky přístupu podle odstavce 1, které se vztahují na cesty v rámci souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy, které organizují, prodávají nebo nabízejí k prodeji.

5. Informace o podmínkách přístupu podle odstavců 2 a 4 se na žádost cestujícího poskytují ve fyzické podobě.

6. Dopravci, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu a poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu zajistí, aby všechny příslušné obecné informace týkající se cesty a podmínek přepravy, byly osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí dostupné ve vhodné a přístupné podobě, případně včetně elektronické rezervace a informací poskytovaných on-line. Informace se na žádost cestujícího poskytují ve fyzické podobě.

Článek 14

Určení terminálů

Členské státy určí autobusové a autokarové terminály, na nichž je poskytována pomoc osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí. Členské státy o tom uvědomí Komisi. Komise zpřístupní na internetu seznam určených autobusových a autokarových terminálů.

Článek 15

Právo na pomoc na určených terminálech a v autobusech a autokarech

1. **█** Dopravci a provozovatelé terminálů na terminálech určených členským státem **poskytují**, v rámci svých příslušných oblastí pravomocí, **bezplatně pomoc █** pro osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí **přínejmenším v rozsahu uvedeném v příloze I části a).**

2. **█** Dopravci **poskytují** v autobusech a autokarech **bezplatně pomoc █** pro osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí **přínejmenším v rozsahu uvedeném v příloze I části b).**

Úterý, 6. července 2010

Článek 16

Podmínky poskytování pomoci

1. Dopravci a provozovatelé terminálů spolupracují s cílem poskytnout pomoc osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí za těchto podmínek:
 - a) dopravci, provozovatelé terminálu, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu nebo poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu jsou nejpozději **24 hodin** předem vyrozuměni o tom, že daná osoba bude pomoc potřebovat; a
 - b) dotyčné osoby se dostaví na určené místo:
 - i) v čase stanoveném předem dopravcem, který nepředchází oznámenou dobu odjezdu o více než 60 minut, **pokud se dopravce a dotčený cestující nedohodli na kratší lhůtě**, nebo
 - ii) není-li tento čas stanoven, nejpozději 30 minut před oznámenou dobou odjezdu.
2. Kromě ustanovení odstavce 1 osoby se zdravotním postižením či osoby se sníženou pohyblivostí v okamžiku rezervace či předem provedeného zakoupení přepravního dokladu dopravci, zprostředkovateli služeb cestovního ruchu nebo poskytovateli souborných služeb cestovního ruchu oznámí, že mají zvláštní potřeby ohledně míst k sezení, jsou-li si této potřeby v daném okamžiku vědomy.
3. Dopravci, provozovatelé terminálů, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu a poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu přijmou veškerá nezbytná opatření s cílem usnadnit příjem oznámení o potřebě pomoci podaných osobami se zdravotním postižením nebo osobami se sníženou pohyblivostí. Tato povinnost platí na všech určených terminálech a jejich místech prodeje, včetně prodeje po telefonu nebo prostřednictvím internetu.
4. Není-li učiněno žádné oznámení podle odst. 1 písm. a) a odstavce 2, vynaloží dopravci, provozovatelé terminálů, zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu a poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu veškeré přiměřené úsilí k zajištění pomoci tak, aby osoba se zdravotním postižením nebo osoba se sníženou pohyblivostí mohla nastoupit do odjíždějícího spoje, přestoupit na přípoj nebo vystoupit z příjíždějícího spoje, na který si zakoupila přepravní doklad.
5. Provozovatelé terminálů určí místo v rámci terminálu nebo mimo něj, kde mohou osoby se zdravotním postižením či osoby se sníženou pohyblivostí oznámit příjezd a vyžádat si pomoc. Toto místo je zřetelně označeno ukazatelem a v přístupné podobě nabízí základní informace o terminálu a poskytované pomoci.

Článek 17

Předávání informací třetí straně

Obdrží-li zprostředkovatelé služeb cestovního ruchu nebo poskytovatelé souborných služeb cestovního ruchu oznámení podle čl. 16 odst. 1 písm. a), předají v rámci svých běžných úředních hodin co nejdříve informace dopravci nebo provozovateli terminálu.

Článek 18

Školení

1. Dopravci a případně provozovatelé terminálů zavedou školení zaměřená na problematiku zdravotního postižení, včetně instruktáže, a zajistí, aby:
 - a) jejich personálu, jinému než řidičům, včetně zaměstnanců všech dalších provádějících stran, který přímo poskytuje pomoc osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí, byla poskytnuto školení či instruktáž podle přílohy II částí a) a b); a
 - b) jejich personálu, včetně řidičů, kteří přicházejí do přímého styku s cestující veřejností nebo s problémy souvisejícími s cestující veřejností, byla poskytnuto školení či instruktáž podle přílohy II části a).

Úterý, 6. července 2010

2. Členský stát může na dobu nejvýše dvou let od ... (*) udělit výjimku z použití odst. 1 písm. b), pokud jde o školení řidičů.

Článek 19

Náhrada škody v souvislosti s invalidními vozíky a jiným vybavením umožňujícím pohyb

1. Dopravci a provozovatelé terminálů odpovídají za případnou jimi způsobenou ztrátu nebo poškození invalidních vozíků, jiného vybavení umožňujícího pohyb nebo pomocného vybavení. Ztrátu nebo poškození nahradí dopravce nebo provozovatel terminálu odpovědný za tuto ztrátu nebo poškození.
2. Náhrada podle odstavce 1 odpovídá nákladům na nahrazení nebo opravu ztraceného nebo poškozeného vybavení.
3. V případě potřeby je vynaloženo veškeré úsilí, aby bylo rychle zajištěno dočasné náhradní vybavení. Invalidní vozíky, jiné vybavení umožňující pohyb nebo pomocné vybavení mají pokud možno technické a funkční vlastnosti podobné vlastnostem ztraceného nebo poškozeného vybavení.

■

Kapitola IV

Práva cestujících v případě zrušení nebo zpoždění

Článek 20

Pokračování, přesměrování a náhrada jízdného

1. Očekává-li dopravce důvodně, že dojde ke zrušení nebo ke zpoždění spoje linkové dopravy při odjezdu z terminálu o více než 120 minut, **nebo v případě nadměrného příjmu rezervací, je** cestujícímu ihned **nabídnutá** možnost rozhodnout se mezi:
 - a) pokračováním nebo přesměrováním do cílového místa určení, **bez jakýchkoli dalších nákladů a** za podmínek srovnatelných s podmínkami stanovenými v přepravní smlouvě, při nejbližší příležitosti;
 - b) náhradou jízdného a případně bezplatnou zpáteční přepravou autobusem nebo autokarem do původního místa odjezdu, v souladu s přepravní smlouvou, při nejbližší příležitosti.
 - c) **kromě náhrady jízdného uvedeného v písmeni b) má cestující právo na náhradu škody ve výši 50 % ceny jízdného, pokud dopravce nezajistí pokračování nebo přesměrování do cílového místa určení, jak stanoví písmeno a). Odškodnění je vyplaceno do jednoho měsíce po podání žádosti o náhradu škody.**
2. **Pokud autobus či autokar není provozuschopný, je cestujícím nabídnuta přeprava z místa, kde se nachází provozu neschopné vozidlo, do vhodného čekacího místa nebo terminálu, odkud je možné pokračovat v cestě.**
3. Je-li spoj linkové dopravy zrušen nebo je při odjezdu ze zastávky zpožděn o více než 120 minut, mají cestující právo na takové pokračování, přesměrování nebo náhradu jízdného ze strany dopravce.

(*) Úř. věst. vložte prosím datum použitelnosti tohoto nařízení.

Úterý, 6. července 2010

4. Úhrada náhrady jízdného stanovená v odst. 1 písm. b) a odstavci 3 se provede do 14 dnů po předložení nabídky nebo obdržení žádosti. Úhrada zahrnuje plnou cenu přepravního dokladu ve výši, za niž byl zakoupen, a to za část nebo části neuskutečněné cesty a za část nebo části již uskutečněné cesty, jestliže cesta nadále neslouží účelu podle původního cestovního plánu cestujících. V případě cestovních průkazů nebo časových jízdenek odpovídá výše úhrady poměrné části plné ceny daného průkazu či dané jízdenky. Náhrada jízdného se uhradí v hotovosti, ledaže cestující přijme jinou podobu náhrady jízdného.

Článek 21

Informace

1. Dojde-li ke zrušení nebo zpoždění odjezdu spoje linkové dopravy, informuje dopravce a případně provozovatel terminálu cestující, kteří odjíždějí z terminálu, o situaci co nejdříve, v každém případě však nejpozději 30 minut po plánovaném čase odjezdu, a o odhadovaném čase odjezdu ihned, jakmile je tato informace k dispozici.
2. Zmeškají-li cestující z důvodu zrušení nebo zpoždění navazující spoj podle jízdního řádu, vynaloží dopravce, případně provozovatel terminálu, přiměřené úsilí, aby dotyčné cestující informoval o náhradních spojích.
3. Dopravce nebo případně provozovatel terminálu zajistí, aby osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí obdržely informace požadované podle odstavců 1 a 2 v přístupné podobě.

Článek 22

Pomoc v případě zrušení nebo zpoždění odjezdu

1. Pro cestu s plánovanou dobou delší než tři hodiny dopravce v případě zrušení nebo zpoždění odjezdu z terminálu o více než **jednu hodinu** nabídne cestujícím bezplatně:
 - a) lehké jídlo, jídlo nebo občerstvení v množství odpovídajícím čekací době nebo zpoždění, pokud je v autobuse nebo v terminálu dostupné nebo je lze bez větších obtíží dodat;
 - b) **hotelový pokoj** nebo **jiné** ubytování, jakož i pomoc při zařizování dopravy mezi terminálem a místem ubytování v případech, kdy je nezbytný jeden nebo více noclehů.
2. Při použití tohoto článku věnuje dopravce zvláštní pozornost potřebám osob se zdravotním postižením, osob se sníženou pohyblivostí a osob, které je doprovázejí.

Článek 23

Další nároky

Žádné ustanovení této kapitoly nebrání cestujícím domáhat se v souladu s vnitrostátním právem náhrady škody způsobené zrušením nebo zpožděním spoje linkové dopravy u vnitrostátních soudů.

Článek 24

Dodatečná opatření ve prospěch cestujících

Dopravci, za přispění zúčastněných stran, profesních sdružení a sdružení spotřebitelů, cestujících a osob se zdravotním postižením, spolupracují s cílem přijmout opatření na vnitrostátní úrovni nebo úrovni EU. Cílem těchto opatření je zlepšení péče o cestující, zejména v případě velkých zpoždění a přerušování cesty nebo zrušení spoje, přičemž zvláštní pozornost je věnována cestujícím se zvláštními potřebami souvisejícími s postižením, snížené schopnosti pohybu, nemoci, vyššího věku a těhotenství, doprovázejícím cestujícím a cestujícím s malými dětmi.

Úterý, 6. července 2010

Kapitola V

Obecná pravidla týkající se informací a stížností

Článek 25

Právo na cestovní informace

Dopravci a provozovatelé terminálů poskytují cestujícím v rámci svých příslušných oblastí pravomoci **od okamžiku rezervace a** po celou dobu trvání cesty odpovídající informace, **a to v přístupném formátu a v souladu s jednotným koncepčním modelem pro údaje a systémy veřejné dopravy.**

Článek 26

Informace o právech cestujících

1. Dopravci a provozovatelé terminálů v rámci svých příslušných oblastí pravomocí zajistí, aby byly cestujícím poskytovány odpovídající a srozumitelné informace o jejich právech podle tohoto nařízení **při rezervaci a** nejpozději při odjezdu. Informace jsou poskytovány na terminálech a případně na internetu **v přístupném formátu a v souladu s jednotným koncepčním modelem pro údaje a systémy veřejné dopravy.** Tyto informace zahrnují kontaktní údaje subjektu či subjektů příslušných pro prosazování, které daný členský stát určil podle čl. 29 odst. 1.

2. Dopravci a provozovatelé terminálů mohou ke splnění informační povinnosti podle odstavce 1 používat shrnutí ustanovení tohoto nařízení připravené Komisí ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie, které jim bude k dispozici.

Článek 27

Stížnosti

Dopravci zavedou nebo zachovávají již zavedený mechanismus vyřizování stížností, které se týkají práv a povinností uvedených v **tomto nařízení.**

Článek 28

Podávání stížností

Chce-li cestující, na něhož se vztahuje toto nařízení, podat stížnost u dopravce, předloží ji ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy byla linková doprava uskutečněna nebo kdy měla být uskutečněna. Dopravce oznámí cestujícímu do jednoho měsíce od obdržení stížnosti, zda byla jeho stížnost odůvodněná, zda byla zamítnuta nebo zda se stále projednává. Lhůta na poskytnutí konečné odpovědi nesmí být delší než **dvá** měsíce od přijetí stížnosti.

Kapitola VI

Prosazování a vnitrostátní subjekty příslušné pro prosazování

Článek 29

Vnitrostátní subjekty příslušné pro prosazování

1. Každý členský stát určí **■** existující subjekt či subjekty odpovědné za prosazování tohoto nařízení, **nebo, neexistuje-li takový subjekt, určí nový subjekt.** Každý subjekt přijme nezbytná opatření k zajištění souladu s tímto nařízením.

Úterý, 6. července 2010

Každý subjekt je z hlediska své organizace, rozhodování o financování, právní struktury a procesu rozhodování nezávislý na dopravcích, poskytovatelích souborných služeb cestovního ruchu a provozovatelích terminálů.

2. Členské státy informují Komisi o subjektu nebo subjektech, které byly určeny podle tohoto článku. ■

3. Každý cestující může příslušnému subjektu určenému podle odstavce 1 nebo jakémukoli jinému příslušnému subjektu určenému členským státem předložit ■ stížnost na údajné porušení tohoto nařízení.

Členský stát může rozhodnout, že cestující nejprve podává stížnost ■ dopravci, **přičemž v takovém případě** vnitrostátní subjekt příslušný pro prosazování nebo jakýkoli jiný příslušný subjekt určený členským státem jedná jako odvolací orgán v případě stížností, které nebyly vyřešeny podle článku 28.

Článek 30

Zpráva o prosazování

Do 1. června ... (*) a každé dva roky poté zveřejní subjekty příslušné pro prosazování určené podle čl. 29 odst. 1 zprávu o své činnosti v předchozích dvou kalendářních letech, přičemž tato zpráva bude zejména obsahovat popis opatření přijatých za účelem provedení tohoto nařízení a statistiky uplatněných stížností a sankcí.

Článek 31

Spolupráce mezi subjekty příslušnými pro prosazování

Vnitrostátní subjekty příslušné pro prosazování uvedené v čl. 29 odst. 1 si v případě potřeby vyměňují informace o své práci, zásadách pro rozhodování a postupech. Komise je při plnění tohoto úkolu podporuje.

Článek 32

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato pravidla a opatření do ... (***) Komisi a neprodleně jí oznámí veškeré pozdější změny, které se jich dotýkají.

Kapitola VII

Závěrečná ustanovení

Článek 33

Zpráva

Do ... (***) Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování a účincích tohoto nařízení. Ke zprávě se v případě potřeby připojí návrhy právních předpisů, kterými se ustanovení tohoto nařízení podrobně provádějí nebo mění.

(*) Úř. věst.: vložte prosím datum dva roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

(**) Úř. věst.: vložte prosím datum použitelnosti tohoto nařízení.

(***) Úř. věst.: vložte prosím datum tři roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

Úterý, 6. července 2010

Článek 34

Změna nařízení (ES) č. 2006/2004

V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 se doplňuje nový bod, který zní:

„18. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010 ze dne ... o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě (*) (+).“

(*) Úř. věst. L ... (**)

(+) Úř. věst.: vložte prosím číslo a datum přijetí tohoto nařízení.

(**) Úř. věst.: vložte prosím odkaz na zveřejnění tohoto nařízení.“

Článek 35

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od ... (**).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

(**) Úř. věst.: vložte prosím datum dva roky ode dne vyhlášení tohoto nařízení.

PŘÍLOHA I

Pomoc poskytovaná osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí

a) Pomoc na určených terminálech

Pomoc a opatření umožňující osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí:

- na určených místech oznámit svůj příjezd na terminál a svou žádost o pomoc;
- přemístit se z určeného místa k přepážce pro odbavení, do čekárny a na nástupiště.
- nastoupit do vozidla za pomoci výtahů, invalidních vozíků nebo případně jiné nezbytné pomoci,
- naložit zavazadla;
- vyzvednout zavazadla;
- vystoupit z vozidla;
- vzít si do autobusu nebo autokaru uznaného asistenčního psa;
- dostat se na sedadlo;

Úterý, 6. července 2010

b) Pomoc ve vozidle

Pomoc a opatření umožňující osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí:

- získat nezbytné informace o cestě v přístupné podobě na základě žádosti cestujících;
- **přemístit se na toaletu, pokud je ve vozidle kromě řidiče přítomen další personál;**
- nástup a výstup o přestávkách během cesty, je-li ve vozidle jiný personál než řidič.

PŘÍLOHA II

Školení zaměřené na problematiku zdravotního postižení

a) Školení zaměřené na problematiku zdravotního postižení

Školení personálu, který přichází do přímého styku s cestující veřejností, zahrnuje:

- povědomí o vhodném přístupu k cestujícím s tělesným, smyslovým (sluchovým a zrakovým) a skrytým postižením nebo se sníženými poznávacími schopnostmi, včetně toho, jak rozlišovat mezi různými schopnostmi osob, jejichž pohyblivost, orientace nebo komunikace mohou být sníženy;
- překážky, s nimiž se setkávají osoby se zdravotním postižením a osoby se sníženou pohyblivostí, včetně překážek souvisejících s postojí a prostředím nebo překážek fyzických a překážek organizačních;
- uznané asistenční psy, včetně úlohy a potřeb asistenčního psa;
- řešení neočekávaných událostí;
- schopnosti v oblasti mezilidských vztahů a způsoby komunikace s neslyšícími a sluchově postiženými, zrakově postiženými, osobami s vadou řeči a osobami se sníženou poznávací schopností;
- jak opatrně manipulovat s invalidními vozíky a dalšími pomůckami umožňujícími pohyb, aby se zabránilo jejich poškození (pro všechny případné pracovníky, kteří odpovídají za případnou manipulaci se zavazadly).

b) Školení zaměřené na pomoc osobám se zdravotním postižením

Školení pracovníků, kteří přímo pomáhají osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí, zahrnuje:

- jak pomoci uživatelům invalidních vozíků při přesunu na invalidní vozík a z invalidního vozíku;
- schopnosti pro poskytování pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí, kteří cestují s uznaným asistenčním psem, včetně úlohy a potřeb těchto psů;
- techniky doprovázení zrakově postižených cestujících a zacházení s uznanými asistenčními psy a jejich přeprava;
- znalost jednotlivých druhů vybavení, které mohou pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám se sníženou pohyblivostí, a schopnost s tímto vybavením manipulovat;
- použití vybavení pro pomoc při nástupu a výstupu a znalost příslušných technik pomoci při nástupu a výstupu, které zajišťují bezpečnost a důstojnost osob se zdravotním postižením a osob se sníženou pohyblivostí;

Úterý, 6. července 2010

- pochopení potřeby spolehlivé a profesionální pomoci. Rovněž povědomí o tom, že některé osoby se zdravotním postižením mohou během cesty prožívat pocity zranitelnosti pro svou závislost na poskytované pomoci;
- znalost první pomoci.

Práva cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách ***II

P7_TA(2010)0257

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. července 2010 k postoji Rady v prvním čtení ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách, kterým se mění nařízení (ES) č. 2006/2004 (14849/3/2009 – C7-0076/ – 2008/0246(COD))

(2011/C 351 E/29)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na postoj Rady v prvním čtení (14849/3/2009– C7-0076/2010),
 - s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2008)0816),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 71 odst. 1 a čl. 80 odst. 2 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0476/2008),
 - s ohledem na svůj postoj v prvním čtení ⁽¹⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 7, čl. 91 odst. 1 a čl. 100 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 16. července 2009 ⁽²⁾,
 - po konzultaci s Výborem regionů,
 - s ohledem na článek 66 jednacího řádu,
 - s ohledem na doporučení pro druhé čtení dané Výborem pro dopravu a cestovní ruch (A7-0177/2010),
1. přijímá níže uvedený postoj ve druhém čtení;
 2. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

⁽¹⁾ Texty přijaté dne 23.4.2009, P6_TA(2009)0280.

⁽²⁾ Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 89.